

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

10 Φεβρουαρίου

†Χαραλάμπους ιερομάρτυρος
τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων,
†Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου.

Ὕχος δὲ Δι

χριστοῦ καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ
Θεοῦ ος Κυρὶ ος καὶ εἰπε φανενη μιν **6**
 εν λογη με νος ο ερ χο με νος **Δ.** εν ο νο
 μα τι Κυρὶ ου **6**

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
δόνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

θεοῦ ος Κυρὶ ος καὶ εἰπε φανενη μιν
6 εν λογη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυρὶ ου **6**

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ὄνω)

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Άπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Χαραλάμπους

Ὕψης Δὲ Δι

χ ^M Λέπτη — Συντονισμός
Δὲ Ὡς στυλος α κλονη τος της εκ κλη σι

ας Χριστου ⁶ λ και λυ χνος α ει φω τος της οι

κου με νης σο φε ε δει χθης Χαραλαμπες ⁶ λ ε

λαμψας εν τω κοσμω Δὲ δι α του μαρ τυ ρι

ου Δὲ ε λυ σας των ει δω λων Δὲ την σκο το μαι

ναν μα καρ ⁶ λ δι ο εν παρ ρη σι α Χριστω Δὲ

πρεσβευ ε σωθη ναι η μας ⁶ λ

χ ⁶ Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ων Πνευ μα τι Δὲ Τὸ αύτό.

καὶ νῦν καὶ αἱ εἱς τοὺς αἱ ω
ναὶ τῶν αἱ ω νῶν αἱ μηνᾶ
τὸ απαῖ ω νοῖς αἱ ποκρυφον καὶ Αγγεί^B
λοὶς αἱ γνωστὸν μυστῇ ρἱ οὐ δἰ αἱ σου Θεοῖς
οἱ τοκετοὶς εἱ πι γῆς πεφα νε ρωται ⁶λἱ Θεοῖς
οἱ εν αἱ συγχυτῷ εἱ νωσεὶ σαρκού με νοῖς ^Bτὸ^A
καὶ Σταυρον εἱ κουσὶ ωὶ υἱ περη η μων καὶ τα
δε ξα με νοῖς ⁶λἱ οὐ αἱ να στῃ σας τὸν πρω^B
το ὁ πλαστὸν ^Aτὸ εἱ σωσεν εκ θα να του τας
ψυχας η μω ων

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα, Ὡχος γ'.

Θείας πίστεως.

Ἐργοις ἔλαμψας τῆς εὔσεβείας, πλάνην
ἔσβεσας κακοδοξίας, ώς τοῦ Χριστοῦ
στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς
φάλαγγας ἥσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ
γενόμενος, Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ
ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ
τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου
ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ
πλάστην τῆς φύσεως, Κόρη πάναγνε, αὐτὸν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα¹
ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα, Ὡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον,

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἐώας, καὶ
πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου
βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν
τὰ θεῖα σου λείψανα.

Δόξα... Ὁμοιον.

Ἴερὸν τὸ Πνεῦμα σε Ἱερομάρτυς, Ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ Ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν Ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ὃ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν... Θεοποιόν.

Μωϋσῆς ἔώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἡχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοῶς σοι εὐφραινομένη. Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρουάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἀγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποιόν.

Τὴν ἀπειρόγαμον θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἔξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος

10-02- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν,
ὅμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

10-02. ΟΡΘΟΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

Ἡχος λατος

Ἐκ νεοτη τοσμου πολλα α
πολε μει με πα θη αλλα αυτος αντιλα
βου και σω σον Σωτηριου Δις

Οι μισουν τες Σιων αι σχυνθη τε α
πο του Κυριου ου ως χορτος γαρ πυρι ε
σεσθεα πεζη ραμ με νοι Δις

Δοξα Πατρι και γιω και Αγι

ω Πνευμα τι λα
λα γιω Πνευμα τι πασα ψυχη ζω
ου ου ται λα και κα θαρσει ψου ται λαμ πρυνε

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

π
ται ⁶ λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶ λ
χ ^M λκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶ λ

λλ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶ λ αρ δεν ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶ λ

Προκείμενον λλι ι ι και ος ως φοι οι νιζ

αν θη η σει ^Δ λκαι ω σει κε εδρος ^Δ λη εν τω

λι βα νω πλη θυν θη σε ται ⁶ λ Δίς

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσουσιν.

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Τὸ τρίτον. $\tilde{\chi}$ $\overset{\text{I}}{\text{ε}}$ ε υ α ν +
 $\overset{\text{ε}}{\lambda}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{λ}}$ καὶ ος ως φοιοι νιξ αν

$\overset{\text{θη}}{\text{θ}}$ $\overset{\text{η}}{\text{η}}$ $\overset{\text{η}}{\text{η}}$ σει $\overset{\text{z'}}{\lambda}$ καὶ ω σει κε ε δρος $\overset{\Delta}{\alpha}$ η
 εν τω λι $\overset{\text{βα}}{\text{β}}$ νω πλη θυν θη σε ται αι αι
 $\overset{\text{γ}}{\alpha}$ $\overset{\text{γ}}{\alpha}$ $\overset{\text{γ}}{\alpha}$

$\overset{\text{ε}}{\lambda}$

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός: χ^N κ κ κ + κ κ κ
δ^y Κυ ρι ε ε λε η σον δ^y

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός: 5 Δ
Δ. δ μη ην Δ.

χ Δ 3 κ κ κ + κ κ κ
Δ. Πα α α σα πνο η 3 αι νε σα τω τον
3

Κυ ρι ον 6 (Δίς)

Τὸ τρίτον.

6 Δ 3 κ κ κ + κ κ κ
τον Κυ ρι ο ο ον Δ.
πα σα

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

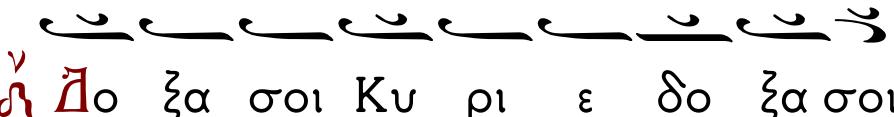
χ^N κ κ κ + κ κ κ
δ^y Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
κ κ κ + κ κ κ χ+ κ κ κ
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ^y

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δ Και τω πνευματισου **Δ**

‘Ο Ιερεὺς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δ θο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι **Δ**

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: **Δ**όζα σοι, Κύριε, δόζα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμός

‘Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

‘Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

‘Οτι μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ὅν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ὕψηλος Δι

Δοξα Πα τρι και γι ω και Α
 ρου πρεσβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ω Πνευ μα τι Ζ Ταις του Α θλο φο ο
 ψον τα πληθη ρτων ε μω ω ων εγ κλη μα των
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην Ζ Ταις της Θε ο το ο
 κου πρεσβει αις ε λε η μον ε ξα λει
 ψον τα πληθη ρτων ε μω ω ων εγ κλη μα α

των Δ

π Π Ε λε η σον με ο Θε ος Δ ρ κα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πληθιος των οι κτιρμωνσου ^Δ ε ξα λειψον ^Δ
 το α νο ο μη μα α α α μου ^π

^π ^Π Φα λα αγ γα θε ο στε φη ^Δ φω το
 φα νου ου ου ους μαρ τυ υ υ ρος ^Δ υ περ

Χριστου τυ θει ει σα α αν προ ο θυ υ υ

μως ^Δ τον α γι ο λεκτον συ υ να α α σπι

ισμον ^Δ του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος

Χα α ρα λα α α αμ πους ^π φι λο μαρ τυ

ρες δε ευ τε τι ι μη η η η σωωωω

μεν ^Δ και την πα νι ε ρον μνη μην α αυ του ^Δ

πνευ μα τι κω ω ως τε λε ε σα α α αν
 τες προς αυ τον βο η η η η σω ω ω
 μεν της λοι μι κης α πει ει λης τον ευ σε
 βο φρο να λα ον σου ε λε ευ θε ε
 ε ε ρω ω ω ω σον και λυ υ υ τρωω
 ω σον η η μας πα α σης πε ε ρι στα σε
 ω ω ω ω ως

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ ^Δ
Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι ε
ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Δ **6**
(δίς)

ε ^Δ
6 **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι
ε ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Δ **6**
ε ^B
6 **Κ**υ ρι ε ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι
ε ε λε η σον Δ **Κ**υ ρι ε ε λε ε η
σο ο ον 6

Εἶτα φάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

·Ωδὴ α'.· Ο Εἱρμὸς.

·Τυρὰν διδεύσας ὥσει Ξηράν.

·^{τόντος} Ηχος πλᾶς Γα

Δι γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν Δι και
 την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 Δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α λτω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
 Δι γραν δι περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας Δι

Δι πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Δι Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ

N Γ

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σωσον **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δ**

Δ Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι **Δ** πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην **Δ** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη **X** την

του γι ου και Θε ου σου Πανα μω με **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δ**

Δ Κω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον **Δ** δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων **Γ** σοι γαρ νυν προσφευ γων α να τει νω **χ**
λ

και την ψυχην και την δι α νοι αν **Γ**

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Γ**

Γ Νοσουν τα το σω μα και την ψυχην **Γ**

ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα

σου **Γ** α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ **χ**
λ

ως α γα θη α γαθουτελοχευτρι α **Γ**

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.
 Ὁμήρη α'. Ἡχος πλ. β'.
 Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ὥσταί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῷ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αίμάτων ὁσανίσι τὴν ἀλμυράν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὔσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς, τὴν Ἑκκλησίαν ἀεί.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἄμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν, τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾶ πρεσβείᾳ, σῶσόν με.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.

΄Ωδὴ α'. Ὡχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν χάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἣς ἀναμέλφασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας, ἀνθ' ὅν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα...

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε, παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐօρτάζει σου, τὴν μνήμην Ἅγιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε, πιστούς τῇ χάριτι.

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Εἶπα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

·Ωδὴ γ'. ·Ο Ειρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὕχος πᾶς Λατταὶ Γα

χρήστης τοῦ θεοῦ
 ΛΟυρανίας αὐτοῦ αἰώνιας
 ρι εἶ λατταὶ της εκ κλητοῦ σου με
 στερεωσον ἐν τῇ αγαπητῇ σῇ ἐτῶν ε
 φετῶνη ακροτης λαττων πιστωντο στηριγ
 μα μονεφιλανθρωπε λατταὶ Δίς
 ΛΥ περ αγια ο θεο το κε σωωσον
 η μας λατταὶ

λατταὶ προστασιας αν και σκεπηνζωης ε μης
 τι θημι λατταὶ Σε θεο γεν νη τορ παρθε νε συ

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ η
 των α γα θων η αι τι α ^Γ διτων πι στων το
 στηριγμα μο νη πα νυ μνη τε ^{δι}

^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ^{δι}

^Γ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
 τα ραχον ^{δι} και της α θυ μι ας την ζα λην δι
 α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ
 τον αρ χη γον της γα λη νης ^{δι} τον Χριστον ε
 κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^{δι}

^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δ

Ἄρτερ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ♪ παν τα γαρ δυ να σαι

Ἄρτως δυ να τον εν Ι σχυ ι Δ τον Χριστον κυ

η σασα Θε ομακαριστε Δ

Ἄρτι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας Δ

Ἄρχα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

θεσιν Δ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι

βο η θησον ♪ των ι α μα των γαρ ♪ α νελ

λι πησε γι νωσκω^ρ Δ θη σαυ ρον Πα να μωμε
τον α δαπανη τον^ρ Δ

Κανὼν α' τοῦ Ἅγίου.

Ωδὴ γ'. Ὡχος πλ. β'.

Οὐκ ἔσπιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ούκ ἔστιν ὅλως ἔξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄιμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκόν.

Ἄγιων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ Πύλη μόνος Χριστός, ἦν διηλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς
συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαι
σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ
διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων
όφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ
τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἷματι,
χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα...

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου
τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν,
αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν
πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὗρωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ
ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα,
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ
ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Κάθισμα, Ὡχος γ'.
Θείας πίστεως.

Сτῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, Ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ὡχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὔσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὔσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον. Ἡχος δ^ν.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

·Ο Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὔφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἤγωνίσατο, καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Υψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὁθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὔφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,

Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες, ἐδὲν ἐτυήθης ἀπὸ λαιμού.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,

Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἵ πιστεύσασαι Ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωποὺς μηνύει,

Ἄρρην ἀριθμός, δὲ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Εἰς ἀρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,

Ο νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,

Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχοι.

Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος λέπτος

Ωδὴ α'. νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος λη και λο γον ε
 ρευ ζο μαι τη Ba σι λι δι Μη τρι λη και ο
 φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πη και α α
 σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα λη
 Ωδὴ γ'. Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λη πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πη και εν τη θει α δο ξη
 σου Δη δι α' χορός στε φανων δο ξης α ξι ω σον λη

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Ωρή δ.

Ἄγιην α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου

λην ἀτης εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ἀ

σου του υ ψιστου ἀ ο Προ φη της ΑΒ βα κουμ

κα τα νο ων ε κραυ γαζε ἄ δο ξα τη δυ

να μει σου Κυ ρι ε ἀ

Ωρή ε'.

Ἄ ζε στη τα συμ παν τα ἀ ε πι

τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα

με Παρ θε νε ἀ ε σχες εν μη τρα τον

ε πι πα αν των Θεον ἄ και τε το κας αχρο

νον γι ον ἀ πα σι τοις υ μνου σι σε ἀ σω τη

ρι αν βρα βευ ον τα ἀ

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Ωδὴ στ'. Ἡ Φηνθειαν ταυτην και παντιμον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρονες πτης Θε ο μη
 το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν Δ
 τον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον τες λ
 Ωδὴ ζ'. Ουκ ε λα α τρευ σαν λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
 σαν τα λ αλ λα πυ ρος α πει λην λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον λ υ
 πε ρυ υ μνη η τε π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος
 Δ και Θε ος ευ λο γη τος ει λ
 Ωδὴ η'. λι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ

⁶_λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ_δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ_δ το τε μεν τυ που με νος ⁶_λ νυν

δε ε νερ γου με νος ^π_ϙ την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δ_δ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^π_ϙ και υ πε ρυ ψου τε ^Δ_δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶_λ

10-02-

ΟΡΘΟΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Τιμωτέρα πετάρτου ἕχου.

Τιμωτέρα Ἡχος ἔτος

Σπίχος α' ^Μ
^β Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^β και η γαλ λι α σε το πνευ μα
^γ μου ^β ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι

μου ^β

^Β ^β Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^β και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

^β ^{την} α δι α φιο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^β ^{την} ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ^β

Σπίχος β' ^Β
^β Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶**λ** ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶**λ**μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γενε αι ⁶**λ**
B

⁶**λ**Την Τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ ⁶**λ**και

εν δο ξο τε ραν α συγ κριτως των Σεραφιμ

⁶**λ**την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ⁶**λ**την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶**λ**

Σπίχος γ' ⁶**λ** ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶**λ**και α γι ον το

ο νομα αυ του ⁶**λ**και το ε λε ος αυ του

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

μενοις αυτον
⁶
^B

λ⁶ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ⁶ λ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ⁶ την α δι α φιδιορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ⁶ λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶
λ

Σπίχος Δ' χ⁶ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυτου ⁶ λ δι ε σκορ πι σεν ⁶ λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων ⁶ λ
^B

λ⁶ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ⁶ λ και

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
 6 λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν 6 λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν 6 λ

Σπίχος ε' 6 λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψωσε τα πει νους 6 λ πει νων τας 6 λ ε
 νε πλη σεν α γα θων Δ λκαι πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους 6 λ
 M 6 λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ Δ λκαι
 + εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
 φιμ Δ λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

γον τε κουσαν⁶ την ον τως Θε ο τοκον σε με

γα λυ νομεν⁶

Σπίχος στ'⁶ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

^M Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ^Δ την α δι α φδο ρως Θε ον

Λο γον τε κουσαν⁶ την ον τως Θε ο τοκον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ.

πας γη γε νης λσκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου
 σα λτα ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
 μη το ο ρος και βο α α α α τω λχαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἥλεγξας ὁ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὔφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Γίὸν καὶ Θεόν σου.

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Εἰς τοὺς αῖνους.

Ὕχος ἡ Πα

π
χαραλαμπούσης πνευματικού ενεργείας
 πατέρων του Κυρίου της ζωής
 σαταναίνει τε τον Κυρίον εκ των ων
 ων ουρανών ωντοις Σοι πρεπει πει θυμνος των
 ωντοις θεοντοις αντεστησεις οι
 αγγελοι οι οι α αντεστησεις οι
 νειτε αυτον πατέρων πατέρων αι

δύνα α α μεις α αυτου ου ^Γ Σοι πρε ε πει
 υ υ υ μνος τω ^N ^Π ω ω Θε ε ε ε ε ω
 ω ω ω ^π ^ϙ

^Ϟ Ηχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

^Π ³
^π ^ϙ Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γαλω συ ³ ³ ³ νης αυ του ^Δ

Οι τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε
 συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν,
 κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου
 Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ
 κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν
 δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

^χ ³
^π ^ϙ Ηι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος **Δ**αι νει τε αυ τον **Δ**ενψαλ τη ρι ωκαι
κι θα ρα **Δ**

Οι της Ελλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

χριστὸν εν τον τυμ πα νω και
πρι **Δ**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω **Δ**αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω **Δ**

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι, τῇ ἀγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

χριστὸν εν τον τυμ πα νω και
πρι **Δ**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις Δή αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου Δή πα σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον Δή

λαμπροφανής και πανένδοξος
ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος
μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διὸ περ
λαμπρῶς, ἔορτάζει κατέχουσα, τὴν
πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστόν, ὡς
Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Εἰς τοὺς αἰνους. Δόξα...

Ὕχος πᾶς Πα

Χ ^Π Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι γι υι
 π ^ω ω ω ω ω και Α γι ι ω Πνε ευ
 μα α α τι π
 π ^N ^Π Ησπερα λα βαστροον πλη η η η ρες
 ξ ^η η τι μι ασου κα αρα θε ε σπε ε ε
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 σι ι ι ι ι ε ξ προ χε ει οι ον τι μυ ρον
 πο ο λυ τι ιμον Δ ^π ια α α ι α α α α
 μα α α α τα π ^{τους} τε πι στους ευ ω δι
 α ζει θα α αυ μα α σι ι ι ως ξ και τους
 με τα πι στε ως αυ τη η προ σι ι ο ο ον

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Ε ^Π τας ^Δ των δει νω ων πα αν των ρυ υ υ υ
 ε ε ε ε ται ^π την δυ σωδη τε ε πλα νην
^Ω και νο ο σους πα αν τοι οι οι ας και την πα
 νω λη ην λοι μι ι κην κα α τα πα α
 αυ ου ου ου σα ^χ ευ ^Δ ρω στι αν δω ρει ει
 ει ει ται αι πα α α σι ^χ και ει ρη η η η η
 νη ην ^χ και με ε ε γα ε ε λε ε ος ^Δ ^Π
 των δει νω ων πα αν των ρυ υ υ υ
 ε ε ε ε ται ^π την δυ σωδη τε ε πλα νην
^Ω και νο ο σους πα αν τοι οι οι ας και την πα
 νω λη ην λοι μι ι κην κα α τα πα α
 αυ ου ου ου σα ^χ ευ ^Δ ρω στι αν δω ρει ει
 ει ει ται αι πα α α σι ^χ και ει ρη η η η η
 νη ην ^χ και με ε ε γα ε ε λε ε ος ^Δ
 των δει νω ων πα αν των ρυ υ υ υ
 ε ε ε ε ται ^π την δυ σωδη τε ε πλα νην
^Ω και νο ο σους πα αν τοι οι οι ας και την πα
 νω λη ην λοι μι ι κην κα α τα πα α
 αυ ου ου ου σα ^χ ευ ^Δ ρω στι αν δω ρει ει
 ει ει ται αι πα α α σι ^χ και ει ρη η η η η
 νη ην ^χ και με ε ε γα ε ε λε ε ος ^Δ

Ὕχος πᾶν Πατέρι

χ ^K τίνεται τούτη τοι τον
 ρ ^χ καὶ νυ σὺ καὶ αὐτὸς εἰ καὶ εἰς τοῦ αἱ ω
 νας των αἱ ωνων αἱ μην ^χ
 ρ ^χ Μακάριοι μεν σε ^χ Θεοὶ τοι κε Παρ
 θε ε νε ^π καὶ δοξαζαί μεν σε ^χ οἱ πιστοὶ³
 καταχρε εος ^π την ποσοολιν την
 ασει στον τοτει ει χος το αρρη κτον
 την αρραγηη προστασιαν ^π καὶ κατα
 φυγηη τωνψ χωνημων ^χ

Ἐτερον εὶς στιχηραρικόν μέλος
Ὕχος πάρα πα

π και νυν καί α ει ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ω ω νω ων Α α α μην **π**
π Μα κα ρι **ι** **ι** **ι** ζοο με ε εν σε ε
 Θε ε ο ο το ο ο ο κε ε Πα α αρ θε
 ε ε ε νε **π** και δο **ξα** α α α λο ο με
 ε εν σε ε οι οι πι **ι** στοι οι οι οι κα α
 τα α α χρε ε ε ε ος **π** την πο ο ο λι ιν
 τη η ην α α σει ει ει στον **χ** το τει ει
 ει ει ει χος το ο α αρ ρη η κτο ον **π** την
 α αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

αν ^χ_ῷ καὶ αἱ κα α τα φυ υ γη η η η
 η η η η η η η η ^ό_ῷ ^π_ᾳ τω ων ψυ χω ων
 η η μων

ΔΔ

10-02. ΟΡΘΟΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Δοξολογία εἰς ἥχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ὕχος ἡ̄ πα—^ο—

χ^K Δοξασοιτω δειξαν τι το φως δοξα εν υ
 ψι ιστοις Θε ω ν^V και ε πι γης ει ρη η
 νη εν ανθρωποις ευδο κι α χ^q

χ^K Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ
 νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε ν^V ευ χα ρι
 στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο
 ξαν χ^q

χ^K Κυρι ε Βα σι λευ ν^V ε που ρα νι ε Θε
 ε Πατερ παντο κρα α τορ ν^V Κυρι ε Γι ε
 μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Πνευμα

χ
q

K

χ q Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ν' ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κοσμου χ q Γ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κοσμου

K

χ q Προσδεξαι την δε η σιν η μων ν' ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
q

K

χ q Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυρι ος ν' Ι η σους Χριστος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

χ
q

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

κ
 χ^κ Καθειστηνη μερανευ λο γη σω
 σε ν^γ και αι νεσωτο ο νο μα ασουεις τον αι
 ω ω να ν^γ και εις τον αι ω να του αι ω νος ρι
 χ^κ Καταξιωσον Κυρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη ν^γ α να μαρ τη τους φυλαχθη ναι
 η μας
 χ^κ Ευλο γη το ος ει Κυρι ε ο Θε
 ος των πα τε ε βων η μων ν^γ και αι νε
 το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α
 σου εις τους αι ω νας α μην
 χ^κ Γενοι το Κυρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας ^{ν'} κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^χ
^Δ ^Κ
 χ ^q Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ξον μεταδι και ω μα τα Σου ^χ
^κ
 χ ^q Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ^χ
^q ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{ν'} ι ασαι
 την ψυχην μου ου ο τι η μαρτον Σοι ^χ
^κ
 χ ^q Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
 με ^{ν'} ι του ποι ειν το θελη μα ασου ^{ν'} ο τισυ ει
 ει ο Θε οι μου ^χ
^q

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

χ **Ω** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουσ Φομεθαφως

χ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκουσι Σε **Ἄ**γιος ο Θε ος **ἢ** Α γιος I

σχυ ρος **ἢ** Α γι ος α θα να τος ε λε

(τρις)

η σον η μας

χ **Δ**ο ξα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ

ματι

χ **Κ**αι νυν και α ει **ἢ** και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

χ **Ἄ**γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας

Ἄσματικὸν.

χριστός γε είναι οὐ τοις επέβλεψεν
 ρωτήσας αὐτούς γε είναι οὐ σχυτός

ρος

χριστός γε είναι οὐ τοις επέβλεψεν
 ρωτήσας αὐτούς γε είναι οὐ σχυτός

Άπολυτίκιον τοῦ
Άγίου Χαραλάμπους.

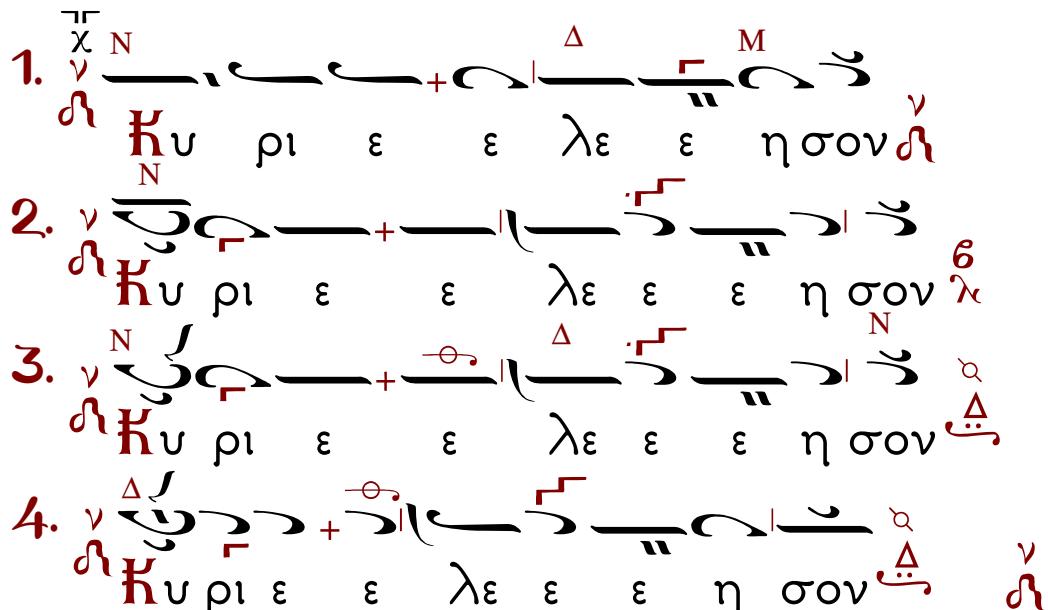
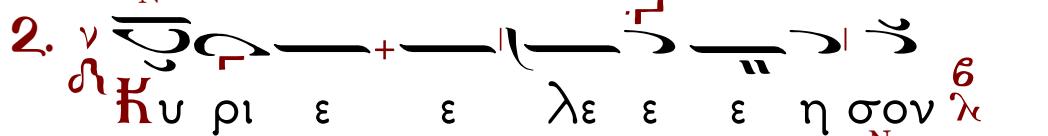
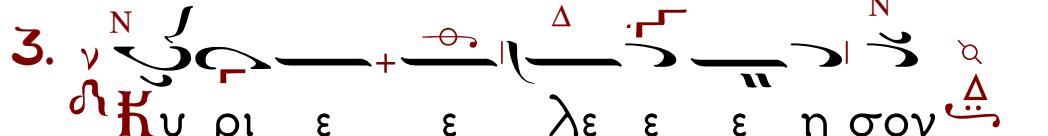
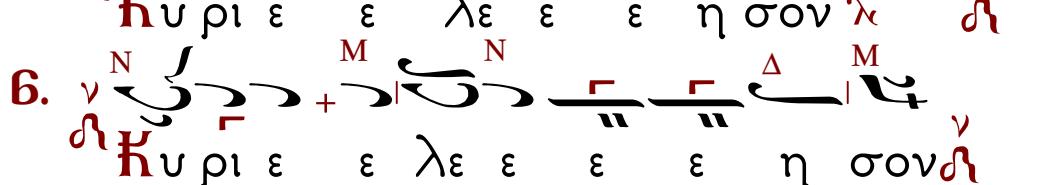
Ὕχος δ^ν.

Ὕχος δ^λ Δι

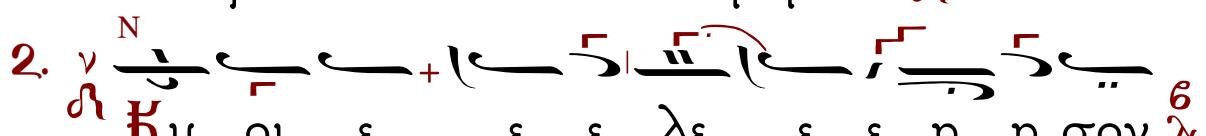
χ^M Δ ς στυ λος α κλο νη τος της εκ κλη σι
 ας Χρι στου 6 και λυ χνος α ει φω τος της οι
 κου με νης σο φε ε δει χθης Χα ρα λαμ πες 6
 ε λαμ ψας εν τω κο σμω Δ δι α του μαρ τυ
 ρι ου Δ ε λυ σας των ει δω λων Δ την σκο το
 μαι ναν μα καρ 6 δι ο εν παρ ρη σι α Χρι
 στω Δ πρε σβευ ε σω θη ναι η μα α ας Δ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕψης πᾶς Νη^ρ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ.

1.
2.
3.

4. ν Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον
5. ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. ν Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. ν Κυ ρι ε ε λε η σον
8. ν Κυ ρι ε ε λε η σον
9. ν Κυ ρι ε ε λε η σον
10. ν Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. ν Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. ν Κοι Κυ ρι ε

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

χ Γ
Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' χ M Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' χ M Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ τὸ οκου^{ζ'} σω^Δ
τερ σωσον^B η μα^M α ας^Δ
Ἀντίφωνον β'.

Μ
χ
Δ
μη η ην Δ
Σπίχ. α! χ Δ + ρι
Δ ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ
ψαλ λωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρχω Δ
χ Δ ρι Δ Γ
Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
Β
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α Δ
Σπίχ. β! χ Δ ρι ος ου ο Θε ος
Δ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥС.

Ι α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^Γ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^Β ^M Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^Β ^M Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

ψαλλονταςοι αλ ληλου ι α Δ
 Σπίχ. δ^ν χ^μ Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρ^χ εις γε νε
 α αν και γε νε αν Δ
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 ψαλλονταςοι αλ ληλου ι α Δ
 Δ ο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην Δ

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τερανσωτη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι ζ'
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ Δ Γ
 ναν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 Χ Δ
 Υ ει εις ων ζ' της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ Δ
 6 Γ Δ
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα Δ α ας Δ

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Ἄνπιφωνον γ'
 Ἀπολυτίκιον τοῦ
 Ἅγιου Χαραλάμπους. Ἡχος δ'.
 Ἡχος δ. Δι

Ἄτοις Α γι οις τοις εν τη γη αυ του
 ε θαυ μα στωσεν ο Κυ ρι ος
 Ἡχος στυλος α κλονη τος της εκ κλη σι
 ας Χριστου και λυχνος α ει φω τος της οι
 κου με νης σο φε ε δει χθης Χα ρα λαμ πες
 ε λαμψας εν τω κοσμω δι α του μαρ τυ
 ρι ου ε λυσας των ει δω λων δι την σκο το
 μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι
 στω πρεσβευ ε σω θη ναι η μα α ας

Εἰσοδικόν.

Ὕχος πρὸ Δι

τῷ Χριστῷ τῷ Δι καὶ τῷ Πνεύματι τῷ Αγίῳ
 Λέπτη εὐτελεῖ προσκυνήσω μεν καὶ προσπεισθῶ με εν Χριστωώ ω ω ω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλλοντας σοι αλ λη λου ου
 ι α

Άπολυτίκιον τοῦ
Άγίου Χαραλάμπους.

Ὕχος δ^ν.

Ὕχος δ^λ Δι^θ

χ^M Λ Κ Τ — Τ Σ Τ Ο — — —
 Ἀ (॥) στυ λος α κλο νη τος της εκ κλη σι
 ας Χρι στου 6 και λυ χνος α ει φω τος της οι
 κου με νης σο φε ε δει χθης Χα ρα λαμ πες 6
 ε λαμ ψας εν τω κο σμω 6 δι α του μαρ τυ
 ρι ου 6 ε λυ σας των ει δω λων 6 την σκο το
 μαι ναν μα καρ 6 δι ο εν παρ ρη σι α Χρι
 στω 6 πρε σβευ ε σω θη ναι η μας 6

Άπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὕπαγε Δι

ἔχει ^N προστάτην ^Δ
 Διπροστά σι α των Χριστί ^Γ α νων α
 κα ται αι σχυντε ^Δ με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα δε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ
 τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα
 σον ως α γα δη εις την βο η δει αν ^η
 μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα
 χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ σον εις 1
 κε σι αν ^Δ η ^B προ στα τευ ^N ου σα ^Γ α α
 ει ^{z'} Θε ο το κε των τι μων των σε ^η ε ^Δ

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ὡχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **2:1-10**

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἂν ἥκουσας παρ’ ἔμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἴκανοὶ ἔσονται καὶ ἔτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν

ώς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος α'.

Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. **Οτι** ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἰς Μνημόσυνον... Κωνσταντίνου Πρίγκηπού Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

10-02-

ΟΡΘΟС ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

10-02-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δι

Ἐδο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας εσω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε⁶ ο πιως υ μη
 σωμεν την δο ο ζαν σου^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω^Δ ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

^Δ

Εἶη τὸ ὅνομα.

Ἄχιος Δί^θ

Ἄμην Θείη το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον εν λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.